

Per un sistema educatiu de qualitat, públic, laic, equitatiu i en valencià

Diguem “No” a la Llei Wert!

El Partit Comunista del País Valencià considera que una Educació Pública de Qualitat de tots i totes i per a tots i totes és una condició necessària per a qualsevol estat democràtic i un element essencial en la construcció del socialisme. El projecte de “Llei Orgànica per a la Millora [sic] de la Qualitat Educativa” (LOMQE) suposa una greu amenaça per a la qualitat del sistema públic d'ensenyament. Com alguns han argumentat constitueix un autèntic *retorn al passat*.

El sistema educatiu actual arrossega tres principals llastos del franquisme a causa de la connivència dels governs del PP i del PSOE amb la patronal de l'ensenyament privat i amb l'Església Catòlica: el **segregacionisme classista**, la **confessionalitat** i un **sector privat**, caracteritzat, en la majoria dels casos, per una ideologia nítidament conservadora i reaccionària, que suposa que grans quantitats de diners públics se sostreuen al sistema públic per a interessos privats.

La Llei Wert converteix aquests llastos franquistes del passat en directrius per al futur.

Al País Valencià ja hem viscut i estem vivint la degradació sistemàtica del sistema públic d'ensenyament i la criminalització de qualsevol protesta per a salvar-lo. És un fenomen que efectivament ha posat València en el mapa, com volia Camps. La brutal repressió policial de la protesta estudiantil fa un any va arribar a la premsa internacional. El 4 de febrer "Los Angeles Times" feia referència a les condicions tercermundistes del col·legi 103, uns barracots insalubres en plena Ruta del Balafiament en lloc del col·legi que s'hauria d'haver construït fa dos anys. La manca d'inversió en l'ensenyament públic ha dut no només al minvament de qualitat sinó, fins i tot, a un estat preocupant de seguretat en les instal·lacions educatives.

La Llei Wert contribuirà a degradar encara més el sistema públic i, en cas del País Valencià, a marginar la nostra llengua ja que exclou el valencià de les matèries troncales.

El Projecte de Llei ve, com és de llibre, precedit per una campanya de desprestigi dels serveis públics basada en la tergiversació de les dades d'investigacions internacionals, campanya en la qual han participat amb entusiasme els mitjans de comunicació, baladrers interessats de grups d'interès que pretenen lucrar-se convertint un dret bàsic en una mercaderia.

Com tot sistema educatiu, el d'Espanya és millorable, però, des de la transició, ha viscut un procés en què la dedicació dels treballadors i treballadores de l'ensenyament, normalment treballant a contra corrent, ha contribuït a millorar-lo a força de la seua generosa dedicació professional. Gràcies al seu esforç i malgrat un finançament insuficient i les traves posades per les administracions nacional i estatal, tenim un sistema educatiu molt millor que en qualsevol moment del passat, exceptuant el de la Segona República. Realment hi ha algú que s'atreveix a dir que “con Franco estudiábamos mejor”?

A tenor de la seua llei, el ministre Wert probablement està convençut que sí (recordem que, per a Mayor Oreja, durant el franquisme, la situació era de "extraordinaria placidez").

La Llei Wert no es basa ni en estudis científics seriosos ni en el diàleg amb la comunitat educativa: ignora les múltiples recomanacions internacionals que coincideixen que una prioritat bàsica per aconseguir un sistema educatiu equitatiu i de qualitat és invertir més en educació. Wert s'ha caracteritzat per retallar el finançament a les universitats i a la investigació, posant Espanya en el mapa, ja que són mesures rebutjades per la comunitat científica internacional, per pujar les taxes a l'estudiantat universitari, a pesar del seu compromís nominal amb “la dimensió social” de la convergència en l'espai europeu d'educació superior, que es definia com la garantia que cap estudiant es veiera obstaculitzat per finalitzar els seus estudis per raons derivades del seu origen socioeconòmic.

Ara la Llei Wert, en la seua confusa memòria econòmica, pretén unes retallades que suposaran l'eliminació de quasi 5.000 llocs de professors i professores de Batxillerat.

Enfront de la Llei Wert els i les comunistes continuarem lluitant per tindre una educació pública, de qualitat i en valencià, i per aconseguir-ho el primer pas és acabar amb els concerts educatius amb els centres privats-catòlics que es mengen els recursos que haurien d'anar a millorar la xarxa d'ensenyament públic, que es troba desarticulada i en una situació molt precària (evidentment en el procés cal garantir els drets dels treballadors i treballadores dels centres privats). Així mateix, cal garantir que cap estudiant es veja obstaculitzat per accedir o completar els seus estudis post-obligatoris (al batxillerat i a tots els cicles de Formació Professional i Universitat) per raons derivades del seu origen socioeconòmic, establint a tal efecte la gratuïtat dels estudis i un sistema públic generalitzat de beques-salari en número i quantia suficient.

Menys corrupció i més educació

<http://www.pcpv.es>